

РЕШЕНИЕ

№ 11824

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12746** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба от 04.12.2025г. от Х. С., гражданка на М., [дата на раждане], чрез процесуален представител, срещу заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на М. М. ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително настаняване в СДВНЧ.

В жалбата и в представените писмени бележки са изложени твърдения, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, издадена при постановено съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон, тъй като заповедта е връчена на жалбоподателката без специалист-преводач от банбара, а чрез превод от онлайн платформа „google translate“ и по този начин не е направен реален опит да се проведе с нея разговор, в който да се прецени дали са условията за налагане на по-лека мярка, респ. необходимо ли е задържането в СДВНЧ. Изложени са твърдения, че административният орган не е извършил първоначална преценка коя от посочените в чл.4 ЗЧРБ мерки да бъде наложена спрямо жалбоподателката, като в оспорвания акт липсват мотиви защо се налага най-тежката мярка по ЗЧРБ. По същество се иска отмяна на заповедта.

Ответникът – ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР, чрез процесуален представител, в съдебно заседание оспорва жалбата, като счита, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие със ЗЧРБ.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото

доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.10.2025г., около 00.20 часа, на ГКПП К. на излизане от страната е спрял за проверка автобус с рег. [рег.номер на МПС] , на фирма „Ф. БУС“ по направление П.-М., с водач С. М.. Като пътници в автобуса за гранична проверка се явили малийски граждани, вкл. жалбоподателката Х. С., гражданка на М., [дата на раждане] , която представила разрешително за пребиваване №Д., издадено на 05.01.2025г. от Република Ф. и валидно до 04.01.2027г. на името на С. Н., [дата на раждане] При извършена проверка младши инспектор Р. Б. се усъмнил в истинността на представеното разрешение за пребиване и с докладна записка №4379р-30567/15.10.2025г. докладвал случая на Началник група 02 ГКПП К.-В. М..

Старши инспектор В. М. извършил експертно изследване с протокол №1066/15.10.2025г. по описа на ГКПП К., при която е установено, че представеното от жалбоподателката разрешение не е истински документи. На жалбоподателката е извършена справка в А. и Е. без съвпадение. Извършени са справки и в АИС НШИС, като няма наложени задачи или ограничения. Извършени са проверки за пътувания в АИС-ГК, като няма регистрирани пътувания в последната година. Жалбоподателката Х. С. е задържана със заповед за задържане и е извършен обиск, за което са съставени заповед и протокол респ.Жалбоподателката е предадена на служители от ГПУ-К. за привеждане в ПВНЗЛ-ГПК-К..

Изготвено е предложение рег. №4379р-30706/15.10.2025г. от ПИ до ЗА началник на ГПУ К. за жалбоподателката да бъдат издадени заповед за ПАМ-„връщане до страна на произход“ и да бъде предадена в СДВНЧ С.. /л.27/

На 15.10.2025г. спрямо Х. С., гражданка на М., роена на 31.12.2006г. са издадени заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ и срещу заповед №4370 ПАМ-424/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително връщане в страна на произход.

Със заповед за съпровождане на лице от 15.10.2025г. /л.24/ жалбоподателката е съпроводена от ГПУ-К. до СДВНЧ С. [населено място], [населено място].

На 04.12.2025г. в АССГ е постъпила жалба от Х. С., гражданка на М., [дата на раждане] , чрез процесуален представител, срещу заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително настаняване в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ и срещу заповед №4370 ПАМ-424/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително връщане в страна на произход.

С определение № 40885/05.12.2025г. по адм .дело №12746/2025г. на АССГ, 21 състав, поправено с определение за ОФГ № 41270/10.12.2025г. на АССГ, 21-ви състав, съдът е съдът е разделил оспорването срещу девет заповеди и е оставил без разглеждане жалбата от 04.12.2025г. от Х. С., гражданка на М., роена на 31.12.2006г., настанена в СДВНЧ-С., чрез адвокат Я. К.-САК, срещу заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на М. М. ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително настаняване в СДВНЧ и е прекратил производството по делото.

С определение №1164/03.02.2026г. на ВАС, Четвърто отделение по адм. дело №824/2026г. по описа на ВАС, съдът е отменил определението на АССГ и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия с конкретни указания.

С разпореждане №4783/05.02.20226г. на АССГ, 21-ви състав съдът е указал на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР в 7-дневен срок от получаване на съобщението да представи доказателства относно вписания в заповедта преводач-как е назначен,

от какъв език е преведена заповедта на адресата и всички относми доказателства за узнаване на съдържанието на заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на М. М. ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР от жалбоподателката.

На 20.02.2026г- е получен отговор от ГПУ-К., ГД „Гранична полиция“ МВР, видно от който във връзка с издаването на оспорваната заповед на жалбоподателката като преводач/тълковник е вписан служителът Р. А. Б.-полицейски инспектор /оперативен дежурен/ в ГПУ-К., който е бил на смяна при издаване на заповедта. Посочено е, че предвид рядко говоримия роден език на жалбоподателката „бамбара“ заклет преводач не е открит, и инспектор Б. е превеждал чрез мобилното приложение „G. преводач“ от бамбара на български език и обратно с оглед разясняване правата на малийската гражданка.

С определение №7400/23.02.2026г. на АССГ, 21-ви състав съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание по жалбата срещу заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР.

По делото е представена административната преписка от ответника.

Ответникът е представил и заповед № 4078з-598/20.06.2025г., видно от която директорът на РДГП-Драгоман е оправомощил Заместник-директора на РДГП-Драгоман, началниците и заместник -началниците на ГПУ в състава на РДГП Драгоман и заместващите ги служители да налагат ПАМ по ЗЧРБ.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспорваният акт е получен от жалбоподателя на 15.10.2025г., а жалбата е подадена на 04.12.2026г. С жалбата са изложени твърдения, че при връчването на оспорвания акт не е присъствал преводач от езика бамбара, поради което жалбоподателката към момента на връчване на заповедта не е имала възможността да разбере какви документи и се предоставят, какво е тяхното съдържание, респ. не е разбрала правото си на обжалване на акта, поради което жалбата не следва да се разглежда като просрочена. Жалбата е подадена от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл. 46а, ал. 1, вр. чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

При служебната проверка по чл. 168, ал. 1, вр. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 44, ал. 1 и ал. 10 ЗЧРБ – ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР. По делото е приложена заповед № 4078з-598/20.06.2025г., видно от която директорът на РДГП-Драгоман е оправомощил Заместник-директора на РДГП-Драгоман, началниците и заместник -началниците на ГПУ в състава на РДГП Драгоман и заместващите ги служители да налагат ПАМ по ЗЧРБ. Предвид така представените заповеди, съдът приема, че заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г., издадена ЗА Началник на отдел "Миграция" СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 ЗЧРБ жалбоподателката е настанена принудително в СДВНЧ към Дирекция "Миграция", е издадена от компетентен орган.

Съдът счита, че при постановяване на заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, доколкото видно от доказателствата по делото, е установено, че при извършената проверка на жалбоподателката и при издаване на оспорвания акт спрямо нея не е осигурен превод, чрез който жалбоподателката би могла да осъществи правото си на защита. Представено е писмо, че преводът е бил осъществен от Р. Б., който посочва, че е ползвал Г. преводач за комуникацията с жалбоподателката, като по делото не са представени доказателства за реален опит от страна на административния орган да осигури преводач на жалбоподателката, дали тя е била запитана

какъв език разбира-официалния език на М. –френски или само местния език бамбара. Нарушаваното на правото на превод е възпрепятствало жалбоподателката да осъществи правото си на защита като получи информация, даде обяснения, като бъде обсъдена е възможността от прилагане на по-леки принудителни мерки.

Правилно в оспорваната заповед са посочени правното и фактическо основание за налагане на мярката е посочено съществуването на пречки за изпълнение на наложена ПАМ „Връщане на чужденец до страна на произход,“ предвид наличието на опасност същият да се укрие, за срок до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ, но за не повече от 6 месеца , считано от датата на фактическото и настаняване в СДВНЧ. Всяко принудително настаняване на чужденеца в този център се съобразява в общия срок от 18 месеца, посочен в чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ – първоначални 6 месеца и допълнителни 12 месеца. Предвид изричната разпоредба на чл. 15, пар. 6 от Директива 2008/115/ЕО, според който държавите-членки не могат да удължават посочения в параграф 5 срок 6-месечен освен за ограничен срок, който не надвишава допълнителни дванадесет месеца, следва извод, че в общия 18-месечен срок се включва и краткосрочното настаняване по чл. 44, ал. 13 ЗЧРБ.

В контекста на гореизложеното, обаче, следва да бъде посочено, че самата оспорвана заповед не съдържа мотиви относно необходимостта от налагане на най-тежката мярка, тъй като не е посочено защо е наложена именно най-тежката мярка и не са приложими другите мерки по ЗЧРБ. Оспорваната заповед препраща към мотивите, изложени в предложението за ПАМ с рег. №4379р-30706/15.10.2025г., но след запознаване със съдържанието на предложението следва извода, че и в него не се съдържат мотиви за необходимостта от налагане на други, по-леки мерки извън настаняването в СДНВЧ. В конкретния случай не е обосновано от страна на административния орган защо не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, по смисъла на чл. 15, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО, , вр. пар. 16 от Преамбюла ѝ, според който използването на задържане с цел извеждане следва да бъде ограничено и подчинено на принципа на пропорционалност относно предприеманата мярка и преследваните цели.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е основателна, като оспорената заповед следва да бъде отменена

Предвид гореизложеното, Административен съд София град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед №4379 ПАМ-425/15.10.2025г. на ЗА началник на ГПУ-К., РД ГП-Драгоман, ГД „Гранична полиция“ МВР за принудително настаняване в СДВНЧ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: